

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie środka organizacji postępowania na podstawie art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem mającego na celu doprowadzenie do ujawnienia przez Komisję „wszystkich dokumentów dotyczących przyjęcia”;
- stwierdzenie nieważności z jednej strony decyzji Rady 2014/49/WPZiB z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniającej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji, a z drugiej strony rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 81/2014 z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji;
- zasądzenie od Rady zapłaty skarżącemu kwoty ogółem 100 000 EUR tytułem odszkodowania obejmującego wszystkie przyczyny;
- zasądzenie od Rady zapłaty skarżącemu kwoty 30 000 EUR tytułem kosztów obrony w niniejszym postępowaniu dodatkowo do kosztów, których zwrot przysługuje na podstawie art. 91 regulaminu postępowania;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów, które są zasadnicze takie same jak zarzuty podniesione w sprawie T-301/11 Ben Ali/Rada ⁽¹⁾ lub do nich podobne.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, C 226, s. 29.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2014 r. – Aluwerk Hettstedt GmbH przeciwko ECHA

(Sprawa T-207/14)

(2014/C 202/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aluwerk Hettstedt GmbH (Hettstedt, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Ahlhaus i J. Schrotz)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SME(2013) 4525 z dnia 21 stycznia 2014 r. Europejskiej Agencji Chemikaliów oraz faktury nr 10046841 z dnia 23 stycznia 2014 r.; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości strony pozwanej

- Strona pozwana nie była właściwa do przyjęcia zaskarżonej decyzji SME(2013) 4525. Ani rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾, ani rozporządzenie (WE) nr 340/2008 ⁽²⁾ nie uprawniają strony skarżącej do wydania odrębnej decyzji co do kwestii, czy rejestrujący spełnia kryteria MiSP.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r.
  - W całej korespondencji ze stroną skarżącą strona pozwana ignorowała swój obowiązek zwrócenia się do osoby podlegającej właściwości danego państwa członkowskiego w oficjalnym języku tego państwa. To naruszenie prawa uniemożliwiło stronie skarżącej spełnienie wymogów nałożonych na nią w celu wykazania statusu małego przedsiębiorstwa.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżone decyzje są bezzasadne, a opłata administracyjna nałożona na stronę skarżącą jest nieproporcjonalna
  - Zaskarżone decyzje są błędne co do istoty. Strona skarżąca była uprawniona do korzystania z opłaty ulgowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 340/2008. Faktura strony pozwanej dotycząca opłaty administracyjnej nie jest uzasadniona, ponieważ opłata administracyjna została nałożona na stronę skarżącą na podstawie błędnej procedury. Opłata administracyjna jest pozbawiona odpowiedniej podstawy prawnej i jest nieproporcjonalna.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 340/2008 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 107, s. 6).

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2014 r. – Richard Anton przeciwko ECHA

(Sprawa T-208/14)

(2014/C 202/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Richard Anton KG (Gräfelfing, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Ahlhaus i J. Schrotz)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SME(2013) 4524 z dnia 21 stycznia 2014 r. Europejskiej Agencji Chemikaliów oraz faktury nr 10046845 z dnia 23 stycznia 2014 r.; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości strony pozwanej
  - Strona pozwana nie była właściwa do przyjęcia zaskarżonej decyzji SME(2013) 4524. Ani rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾, ani rozporządzenie (WE) nr 340/2008 ⁽²⁾ nie uprawniają strony skarżącej do wydania odrębnej decyzji co do kwestii, czy rejestrujący spełnia kryteria MiSP.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r.
  - W całej korespondencji ze stroną skarżącą strona pozwana ignorowała swój obowiązek zwrócenia się do osoby podlegającej właściwości danego państwa członkowskiego w oficjalnym języku tego państwa. To naruszenie prawa uniemożliwiło stronie skarżącej spełnienie wymogów nałożonych na nią w celu wykazania statusu małego przedsiębiorstwa.